

er tale om erhverv. Grønne afgifter skal derfor ikke betales af hele produktionen, men kun af den overskydende del – man må sige den del, man ikke kan spare sig fra. Og det er jo kendsgerningen i dag med de grønne afgifter, at uanset hvor meget man sparer, vil man aldrig kunne slippe for at betale grønne afgifter. Dermed bliver grønne afgifter kun en ny skat.

Når det kommer til forslaget angående kvælstofafgiften, kan vi ikke støtte det. Vi ønsker ikke, at landbruget skal pålægges nye skatter, og vi ønsker heller ikke, at de skal pålægges at udfærdige de her kvælstofregnskaber, som også skatteministeren var inde på ser ud, som om det er meget administrativt omfattende.

Når vi så kommer til CO₂-afgiften, kommer det vel næppe heller bag på Enhedslisten, at vi ikke kan støtte denne afgift, som svarer til pakken om de grønne afgifter, som var til behandling her for et år siden i Folketingssalen.

Derfor afviser Det Konservative Folkeparti beslutningsforslaget.

Kristen Touborg (SF):

Princippet om afgift på kvælstofoverforbrug er vi enige i intentionerne i. Vi finder dog, at beslutningsforslag nr. B 88 virker ret teoretisk, fortænkt og noget knudret. Vi foretrækker faktisk et mere enkelt system, og i det følgende er jeg sådan set mere enig med De Konservative end med Enhedslisten.

Fru Gitte Seeberg sagde lige for lidt siden fra talerstolen, at afgifter helst skal være adfærdregulerende. Det er vi enige i. Derfor ser vi faktisk helst ikke, der bliver noget provenu af sådanne afgifter. Vi ønsker rent faktisk, at en afgift på et overforbrug af kvælstof skal være så kraftig, at den afskrækker folk fra at gå over de 100 pct. af det økonomisk optimale, og derfor vil der ikke rigtig blive noget provenu at fordele af. Det princip er vi helt enige i.

Vi foretrækker andre redskaber i stedet, og det er at forpligte hver enkelt landbrugsejendom til årlig at udarbejde en fast kvælstofkvote over årets samlede maksimumsforbrug af kvælstof, og det gælder både husdyrgødning og kunstgødning, at fastsætte lavere normer for tildeling af kvælstof, at skærpe kravene til udnyttelsesprocenterne for husdyrgødning – hvad vi mener der er rimelig godt belæg for, at man kan gøre, uden at det generer landbruget særlig meget – og at indføre en overforbrugsafgift på kvælstofbruget ud fra den fastsatte kvote og så altså en meget kraftig afgift, som vi foreslår skal være

5 kr. for 0-5 kg overforbrug, 10 kr. for 5-10 kg og derefter 20 kr. De 20 kr. er jo velkendt som bøde for overforbrug i øjeblikket.

I det hele taget kan man jo sige, at de redskaber, som Enhedslisten peger på i dette beslutningsforslag, ikke er ukendte i det eksisterende system. Det er efterhånden noget kendt, som man godt kan gå hen og presse på, hvis man finder, det er mere hensigtsmæssigt.

Niels Højland (FP):

Nu har vi faktisk det meste af dagen haft en debat om dansk landbrug og landbrug i almindelighed her i Europa. Det er utroligt, at det ikke snart går op for Folketinget, at man ikke kan regulere landbruget, og at det at fortsætte med afgifter og tilskud og kontrol er en elendig løsning. Det går heldigvis op for flere og flere, og man må håbe, at det også går op for det danske parlament og ligeså for den øvrige del af Europas parlamentarikere.

Man skal jo bare prøve at skele lidt til New Zealand. Man kan se, hvordan det er gået dér. Dér har landbruget været i en rivende udvikling, siden man tog tilskuddet væk, og samtidig har man fået et miljøvenligt landbrug som det, mange står og taler for. Dér er gødningsforbruget faktisk næsten halveret, og man har fået et tilfreds landbrug og et godt produktionsapparat, der producerer til verdensmarkedspriser. Så det er ikke for tidligt, at vi får den debat her i Danmark, i stedet for bare at blive ved at diskutere reguleringer i form af afgifter og tilskud og kontrol.

Derfor vil jeg sige, at det her forslag om en kvælstofafgift vil Fremskridtspartiet overhovedet ikke være med til at støtte. Det kan der slet ikke være snak om. Men vi vil gerne være med til at diskutere en helt anden og en helt ny landbrugspolitik. Det bør være en af de ting, som regeringen virkelig lægger vægt på i de diskussioner, man skal have i de kommende år i EU, også til regeringskonferencen. Det bør være noget af det, man virkelig sætter i højsædet og får en diskussion om, landbruget i Europa. Men det tror jeg også vi får, for jeg tror, at der er andre i Europa, der kan se, at den landbrugspolitik, der bliver ført, er fuldstændig umulig. Også hvis andre lande uden for EU nu skal med i EU, vil det være umuligt at fortsætte med at føre en sådan politik. Så det tror jeg vi kommer til at diskutere senere.